

Преподобни Пимен Велики

Родом Мисирац и велики подвижник Мисирски. Као дечак посећивао знамените духовнике, и од њих сабирао опитно знање као пчела мед са цвећа. Једном умоли Пимен старца Павла да га одведе св. Пајсију. Видевши га Пајсије рече Павлу: „ово ће дете спасти многе, с њим је рука Божја“. Временом Пимен се замонаши, и привуче к монаштву још двојицу браће своје. Једном дође мајка да види синове своје, но Пимен је не пусти унутра него је кроз врата упита: „да ли више желиш да нас видиш овде или онамо у вечности?“ Мајка се удаљи с радошћу говорећи: „кад ћу вас сигурно видети тамо, то не желим да вас овде видим“ У манастиру ове тројице браће, којим је управљао најстарији брат, авва Анубије, овакав је био типик: ноћу су 4 часа проводили у рукодељу, 4 часа у спавању и 4 часа у псалмопојању. Дању су од јутра до подне проводили наизменично у раду и молитви: од подне до вечерње у читању, а послеподне готовили су себи вечеру, једини оброк у 24 сата, и то обично од неких зеља. О њиховом животу сам Пимен говори: „ми смо јели то што нам се предлагало; нико никад није рекао: дај мени нешто друго; или: ја то нећу: На тај начин ми смо провели сав живот у безмолвију и миру“. Подвизавао се у V веку, и упокојио се мирно у дубокој старости.

Тропар (глас 8):

Потоцима твојих суза бесплодну пустињу си обрађивао и уздасима из дубине душе, умножио си великим трудом своје таланте. Био си свећњак свету, сијајући својим чудесима, Пимене оче наш: Моли Христа Бога, да спасе душе наше.

Преподобни Пимен Палестински

Подвизавао се у Руви, пустињи Палестинској у време цара Маврикија (582 - 602.). У младићству био овчар. Једном пси његови нападну некога човека, и растргну га, а он из несташлука не одбрани човека. Због тога му би откровено, да ће и он на крају погинути

од зверова. Тако се и зби. Би изведен од зверова и предаде душу своју Господу.

Свети Осија епископ Кордовски

Преко 60 година управљао црквом у Шпанији као епископ Кордовски. Учествовао видно на Првом Васељ. Сабору у Никеји, и председавао помесном сабору Сардикијском 347. год. Толико је ревновао за Православље, да је и пред смрт своју поново предао анатеми Аријеву јерес.

Свештеномученик Кукша и Пимен посник

Обојица монаси Печерског манастира. Кукша с успехом проповедао Јеванђеље Вјатчанима и крштавао их. Једног дана нападну га незнабошци посеку, са учеником његовим. У том часу Пимен посник стајаше на служби у Печерском манастиру, па провидевши духом смрт свога ученика и друга Кукше узвикну: „брат наш Кукша данас је убијен за Јеванђеље“. И рекавши ово и сам издахну, 1113 год.

Преподобни Пимен, дубина мудрости,
И велика луча Христове светлости,
Од кад свет сујете он за леђа баци
Никог не укори, ником не пребаци
Једном пред Пименом браћа се свађаху
А Пимен ћуташе. Неки га кораху:
- Како свађу слушаш и све ти је равно?
Одговори Пимен: ја сам умро давно. -
- Како да се спасем - неко га запита.
Да ми ум за вражјим наветом не скита?
- На кључалу воду мухе не падају
И од топле душе ђаволи бегају. -
Неко други рече: шта је сигурније:
Говор браћи својој или молчаније?
- И једним и другим Господ прославља се,
Ради славе Божје - једно бирај за се.
- Како се од злобе може одбранити?
- Злоба се не даде зломом победити.

Старај се те зловном неко добро створи
То ће и његово срце да разгори.
Свој се дом не зида туђи дом рушећи,
Ту се трећи вајди, а ђаво је трећи.
Две страсти опаке трују наше душе,
Слободе нам нема док нас оне гуше:
Наслада телесна и светска сујета,
Слободна је од њих само душа света.

РАСУЂИВАЊЕ

Као онај који се пуже уз стрмениту планину, па гребе и ногама и рукама да учини један корак напред не помишљајући да се обазире за се, такви су били у напорном пењању своме ка царству Божјем велики подвижници православни. Ваистину за дивљење је њихов труд и њихова бестрастност. Св. Пимен не хте видети мајку своју, када му ова дође у посету. Кнез неки захтеда види Пимена, но овај отказа. Тада кнез смисли помоћу лукавства да примора старца на виђење с њим; наиме: он ухапси сина сестре Пименове, и рече сестри Пименовој, да ће јој сина пустити, ако сам Пимен дође к њему на разговор. Сестра оде у пустињу, и лупајући у врата мољаше брата, да изађе и спасе јој сина. Но Пимен не изађе. Тада га сестра поче ружити и клети. Но Пимен не изађе. Чувши за ово кнез, рече да се напише Пимену писмо и каже, да ако он, Пимен, бар писмено - кад није хтео усмено - умоли кнеза да пусти његовог сестрића, кнез ће то учинити. Пимен одговори: „нареди, кнеже моћни, да се добро испита кривица младићева, па ако је кривица таква да он заслужије смрт, нека умре, те да би казном у времену избегао муке у вечности; аколи кривица не повлачи смртну казну, а ти га по закону каштигуј, па онда отпусти" Прочитавши ово правично и беспристрасно расуђивање, кнез се врло задиви, и пусти младића, а поштовање своје према Пимену удвоји.

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам Саулово потпуно отпадање од Бога јединога (I Сам. 28 - 31), и то:

1. како се, уплашен од Филистеја, Саул обрати врачари незнабожачкој да му врача;
2. како врачара врачањем изазва некога духа, који се назва Самуилом, и који прорече Саулу погибију;

3. како Саул погибе са синовима својим од Филистеја.

БЕСЕДА

о дану Христовом како га Исаија прорече

*Зато ће познати народ мој у онај дан
да сам ја онај који говорим: ево ме (Иса. 52, 6).*

Бог је наш, браћо, Бог истине. И на сунцу има пегатамних, а на Богу нашем нема ни пеге ни неистине. Свака реч, речена Богом кроз пророке, обистинила се. Кад се Слово Божје ваплотило у Исусу Христу Господу нашем, онда су се показала јасна као сунце сва пророчанства, која су се на Њега односила, а која су дотле за Јевреје била тамне загонетке. И Слово плоть быстъ, вели се у Јеванђељу за превечно Слово Божје, за вечну Мудрост Божју, за Сина Божјег; но у томе отеловљеном Слову Божјем и свако слово пророчко показа се телесно. Док Господ Христос није дошао телесно у посету људима, књижевници и чтеци Светога Писма могли су мислити за многе речи пророчке, дуго и дуго неиспуњене, да су то речи само од пророка као људи а не од Бога. Но Бог није дао, да се о пророцима Његовим ниско мисли, за то је и рекао, да ће људи познати у онај дан да сам ја онај који говорим. Хтео је Бог, дакле, дати важности свакој речи пророчкој, и хтео је научити људе стрпљењу, да стрпљиво чекају онај дан, онај чудесни дан, када ће појава Господа на земљи у телу јасно викнути у сваке уши: Ево ме! Онај ко је познао Господа Исуса као Бога у телу, тај је познао у Њему истовремено Онога, који је говорио кроз пророке.

Ево ме - тако и данас говори Христос. Ја сам Онај који говори кроз сву створену васељену. Ја сам Онај који је говорио кроз пророке. Ја сам Онај који сам кроз телесна уста говорио речи вечног спасења. Ја сам Онај који сам говорио кроз апостоле, светитеље и учитеље. Ја сам Онај који говорим и који ћу говорити до краја времена кроз Цркву Моју свету. Ја сам Онај који говори и о коме се говори. Господе, Теби слава и хвала вавек. Амин.